

NOKKUR BROT

1. Draumlífið og samband lífsins í alheimi.

Mig dreymir, því miður, sjaldan svo, að fróðleikur sé í; kemur þar til greina það, sem ég hefi nefnt stillilögmálið (Law of determinants), og skal það ekki skýrt nánar að sinni. Fyrir kemur það þó stundum, að rofar til í þokunni, og að mér veitist í draumi útsýn, sem fróðleg er. Og svo var einn morgun, sem nú skal sagt frá. Ég hafði daginn áður átt tal við tvo mikla gáfumenn, en mig dreymir aldrei neitt sem jarðfræði snertir, nema ég hafi rétt áður átt tal við einhvern, sem vel er skynsamur og skýrt hugsandi; og er greinilegt, að betra er að fleiri sé en einn.

Ég þóttist í draumi vera staddur í bæ, sem var ekki alls ólíkur Reykjavík, en þó að engu af því sem ég gat séð, eins. Þetta var snemma morguns, og veður gott og bjart. Fólk var að koma út úr næstu húsum. Kom ég fyrst auga á stúlku, sem að vísu var mjög eftirtektarverð, því að hún var yfir 4 álnir á hæð. En þá sá ég aðra, og var hún engu minni. Þá kom út karlmaður og var hann álíka tröllvaxinn og stúlkurnar. Virtist mér sem meðalhæð fólksins í þessum bæ, mundi vera a. m. k. 1 metri framyfir það, sem er hér í Reykjavík. Fiskur var þar, ekki breiddur, heldur hengdur til þerris; var hann flattur og ekki líkur neinum fiski, sem ég hefi séð, en þó gat ég ekki verið í vafa um, að fiskur væri það. Þá varð mér litið út yfir sjóinn, lognsléttan og morgunskínandi, og blasti þar við í nokkurri fjarlægð fjall, sem að vísu minnti talsvert á Akrafjall, en virtist þó fróðlegra frá jarðfræðilegu sjónarmiði. Brá nú svo við, er ég virti fyrir mér fjallið með urðum og hamrabeltum, að ég sá það allt í einu mjög skýrt, og svo sem ég stæði rétt hjá því. Hygg ég, að þar hafi komið

til greina hjálp frá öðrum draumgjafa en þeim, sem ég hafði haft samband við þangað til, og að vísu á miklu hærra tilverustigi, þar sem menn geta, þegar þeir vilja, séð betur en hér á jörðu er hægt með nokkurri fjarsjá eða smásjá. Þarna var um að ræða bergtegund, sem ég hefi aldrei í vöku augum litið, og eru mér einkum minnisstæð geisistór björg, sem hrunið höfðu úr hömrnunum fyrir ofan; voru þau einkennilega fagurgræn á lit. Hefir nú að vísu sumt basalt verið nefnt grængrýti, en þetta berg var ákaflega miklu fegra en það, og nær því sem gimsteinn væri. Mér fór nú að verða ljóst, að mig var að dreyma, og þó þannig, að ég var að litast um á annarri jörð, sem hlaut þó að vera mjög svipuð þeirri, sem ég á heima á. Langaði mig nú mjög ákaft til að draumurinn mætti endast nokkuð enn, svo að ég gæti litast betur um. En þá vaknaði ég. Vafalaust tel ég, að hefði mig dreymt á þessa leið, áður en ég fór að rannsaka eðli drauma, mundi mér aðeins hafa virst sem mig hefði dreymt fagran vormorgun í Reykjavík; og eins og að sínu leyti, um fífilbrekkudrauminn, sem ég hefi sagt frá í kafla hér áður. En nú, eftir meir en 40 ára athuganir, veit ég með vissu, að mig dreymir aldrei það, sem mér er kunnugt úr vöku, og eins, hver skýringin á þessu er. Vér getum með því að athuga draumlíf vort, alveg gengið úr skugga um samband vort við íbúa annarra jarðstjarna. Og ennfremur er augljóst, hvernig draumsambandið mætti fullkomna svo, að vér gætum notað svefnstundirnar svo sem til ferðalaga í alheimi, oss til stóraukins fróðleiks. Og huggunar. Því að vér gætum heimsótt þá framliðnu, sem oss væri helst hugur á að sjá. Er óhætt að segja það fyrir, að áhuginn á að koma þessu máli í rétt horf, mun verða mikill, og það um alla jörð, þegar mönnum er orðið ljóst, að ég hefi í þessum efnum fullkomlega vísindi að mæla.

2. Ónógar varnir.

Þúsund milljóna lán, sem í fréttum var getið, sýnir bæði hversu sænska þjóðin er auðug orðin, og eins hve mikill vilj-